

BIOMAGIE?

Onlangs kreeg ik een e-mail van een gelovige lezer met een interessante vraag. Deze lezer houdt van biologische en natuurlijk gemaakte wijnen, maar vraagt zich als gelovige christen af hoe om te gaan met de biodynamie en al haar hocuspocus-aspecten. Oftewel: als je in God gelooft en niet in kosmische krachten van hemellichamen, lichtenergie van kiezelpreparaten of magische, transformerende vermogens van koehoorns, zou je je dan niet verre moeten houden van wijn die volgens de regels van de 'religie van Rudolf Steiner' is gemaakt (te herkennen aan het Demeter-keurmerk)?

Ik ben met deze lezer eens dat de grondlegger van de biodynamie nogal ver ging en geloof hechtte aan de gekste dingen. Dingen waardoor je soms denkt: Heeft deze man niet tijdens een 24 uur durende lsd-trip een soort Book of Mormon of Scientology's Dianetics geproduceerd waarvan hij later dacht: 'Oef, ik moet toch wat minder gaan gebruiken?' Zelf haak ik bijvoorbeeld af bij Steiners scrupuleuze beschrijvingen van de bereidingen van biologisch-dynamische preparaten. Zoals die van compostpreparaat nr. 502, waarbij je duizendblad in de urineblaas van een edelhert – nog net geen roodneuzig rendier – moet doen, die in de zomer in de zon legt, in de winter in de aarde begraaft en in het voorjaar weer opgraaft. Het handige is dat deze preparaten gewoon bij Demeter te koop zijn; dat scheelt een hoop gedoe.

Ondanks mijn scepsis over Rudolfs precieze regeltjes en magische formuleringen is 'gewone' compost van allerlei afgebroken plantaardige resten natuurlijk een prachtig product om de bodem en planten mee te voeden. Net als organische mest dat is. Dat vindt elke weldenkende boer ook, maar helaas kiezen die vaak voor de makkelijke, snelle, onnatuurlijke weg: kunstmest, pesticiden, tractoren, machines, allerlei toevoegingen aan de wijn. Biologisch werken vind ik een enorme stap voorwaarts, maar ik heb misschien nog wel meer respect voor een biodynamisch werkende wijnboer, die vaak nóg meer tijd en zorg aan de wijngaard besteedt vanuit een diep respect voor – en geloof in – de natuur en het leven. Ik heb namelijk wel heel veel met het basisidee van de biodynamie: dat je een landbouwbedrijf ziet als een ecosysteem waarbinnen

'Ik volg met grote belangstelling de 'revolutie' binnen de biodynamie'

planten, bodem, dieren en mensen met de 'hulp' van zon, maan, regen en wind voor een natuurlijke, levende balans kunnen zorgen waarin iedereen optimaal floreert. Dat is in feite eeuwenoude common sense en heeft niets met hocuspocus te maken. Zoals ik ook

van religie hou, maar moeite heb met al te nauwe regeltjes die er door mensen bij zijn bedacht.

Nu weet ik trouwens dat veel biodynamische wijnmakers zelf ook niet in die hele santenkraam van regeltjes geloven, maar er pragmatisch uit halen wat voor hen werkt. Want dat is wat ik die nuchtere wijnmakers vaak hoor zeggen: 'Wat werkt, pas ik toe.' Ze hebben een diep respect voor de natuur, voor de schepping, en willen eraan bijdragen dat het natuurlijke systeem zo goed mogelijk functioneert. En echt niet dat ze allemaal met hertenblazen en maankalenders in de weer zijn.

Ik volg daarom met grote belangstelling de 'revolutie' die momenteel binnen de biodynamie gaande is, van aanhangers die durven uit te spreken dat Rudolf Steiner het misschien niet allemaal even helder zag en dat het tijd is voor een soort 'demystificatie van de biodynamie'. Eigenlijk onder het tijdloze motto van Paulus in 1 Tessalonicenzen 5:21: 'Onderzoek alles, behoud het goede.' ■

KARIN LEEUWENHOEK IS THEOLOOG, VINOLOOG EN COMMUNICATIEWETENSCHAPPER. ZE HEEFT NEGENTIG ITALIAANSE OLIJFBOMEN, MAAR HOUDT VOORAL VAN WIJN - EN EROVER FILOSOFEREN. ZIE OOK HAAR WIJNBLOG VINOBLOGIE.NL

